

офшорні зони почнуть використовуватись лише як законний інструмент мінімізації оподаткування. Що ж стосується перспективи створення офшорної зони в Україні, то варто досить обережно відноситися до цього питання адже наскільки привабливими вони б не здавалися, не варто недооцінювати ризики пов'язані з їх утворенням та функціонуванням.

Література

1. Морозюк Н. И. Оффшор-экспресс / Н. И. Морозюк // Природа оффшорного бизнеса. — 1999. — № 7. — С.17-19.
2. Бондаренко О. О. Значення компетентності персоналу у процесі впровадження системи менеджменту якості / О. О. Бондаренко // Економіка та держава — 2009 — № 4 — С. 70-72.
3. Обушак Д. М. Офшорні зони, проблеми їх контролю і регулювання в Україні та світі / Д. М. Обушак, М. П. Дранович. — БДФА., 2007 — С48-52.
4. Ворнавський Н.В Характерні риси офшорних зон: / Н. В. Ворнавський // Економіка і бізнес — 2009 — № 4 — С43-45.

Ременчук О. М.,

*студентка 2 курсу соціально-правового факультету,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

УДОСКОНАЛЕННЯ СФЕРИ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ

Історичний досвід, набутий Україною за роки незалежності, переконливо свідчить, що ефективне правове регулювання податкової системи України є не тільки важливою передумовою суспільного розвитку, але й нагальною потребою економічного зростання.

Однак масштабні зміни законодавства у цій сфері викликають необхідність проведення додаткових наукових досліджень питання загальних засад оподаткування в Україні, формулювання пропозицій щодо удосконалення положень діючого законодавства у цій сфері.

Сучасні норми податкового законодавства «страждають» нечіткістю, нестабільністю і навіть суперечливістю. Це відбивається на розумінні громадянами податкового законодавства, на виконанні ними своїх конституційних обов'язків, на відповідальності, що застосовується за порушення податкового законодавства, і на повненні доходної частини бюджету [1]. Так, найбільше «страж-

дають» нечіткістю принципи податкового законодавства, яким, у свою чергу, суперечить практика.

У Податковому кодексі України [2] основним засадам податкового законодавства присвячена ст. 4, де містяться принципи, на яких ґрунтується податкове законодавство, а саме: загальність оподаткування — кожна особа зобов'язана сплачувати встановлені Податковим кодексом, законами з питань митної справи податки і збори; рівність усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації; невідворотність настання визначеної законом відповідальності у разі порушення податкового законодавства; фінансова достатність — встановлення податків і зборів з урахуванням необхідності досягнення збалансованості витрат бюджету з його надходженнями; соціальна справедливість — установлення податків і зборів відповідно до платоспроможності платників податків та ін. Можна також зазначити, що в чинному кодексі збереглися як традиційні принципи, характерні ще для витоків розвитку податкового права, так він і поповнився новими принципами, які відповідають економічним і соціальним вимогам сьогодення (фінансова достатність, нейтральність оподаткування та ін.).

Але, як показує практичний досвід, саме їх застосування викликає сьогодні найбільш вагомі проблеми. Наприклад, порушення принципу нейтральності оподаткування можна побачити на прикладі унормування окремих аспектів стягнення податку на додану вартість. На сьогодні, згідно із положеннями Податкового кодексу, якщо особа, яка провадить оподатковувані операції і відповідно до пункту 181.1 ст. 181 Податкового кодексу не є платником податку у зв'язку з тим, що обсяги оподатковуваних операцій є меншими від 300 000 грн. (без урахування податку на додану вартість) і обсяги постачання товарів/послуг іншим платникам податку за останні 12 календарних місяців сукупно становлять не менше 50 % загального обсягу постачання, вважає за доцільне добровільно зареєструватися як платник податку, така реєстрація здійснюється за її заявою. Зміну підходу щодо добровільної реєстрації платників податків ПДВ обумовлюють зменшення ризиків використання схем з повернення ПДВ, використання, так званих, «податкових ям» і фірм — «одноднівок». Однак, з іншого боку, такий підхід безпосередньо порушує принцип нейтральності оподаткування, оскільки

такий порядок безпосередньо впливає на зменшення конкурентоздатності платника податків, які тільки зареєструвалися, і негативно впливає на діяльність суб'єктів малого та середнього бізнесу, в яких загальна сума від здійснення операцій з постачання товарів/послуг, що підлягають оподаткуванню ПДВ, сукупно не перевищує 300 000 грн. [1].

На практиці такі суб'єкти часто вимушені використовувати різні ризиковані та нелегальні схеми, щоб стати платниками ПДВ. Наприклад, здійснювати одноразове постачання фіктивній фірмі, користуватися послугами представників податкових органів, які пропонують за певну грошову суму здійснити реєстрацію підприємства як платника ПДВ. Ще одним із виходів є купівля підприємства, яке вже є зареєстрованим як платник ПДВ, однак це, знов таки, ставить платника податку в гірше, з точки зору конкурентоздатності, становище, оскільки вимагає додаткових витрат [3].

Вищезазначені приклади показують, що не завжди існує відповідність між проголошеними Податковим кодексом загальними засадами оподаткування та конкретними положеннями податкового законодавства. Приведення у відповідність положень податкового законодавства до загальних принципів, які містить Податковий кодекс, повинно стати одним з основних напрямів подальшого вдосконалення правового забезпечення відносин у цій сфері.

Таким чином, важливими напрямками подальшого розвитку унормування загальних основ оподаткування в Україні є як узгодження конкретних положень діючого податкового законодавства зі встановленими принципами оподаткування, так і уточнення й доповнення таких принципів з метою оптимізації загальних засад оподаткування в Україні, оптимізації правового регулювання податкових відносин у цілому.

Література

1. Титова О. В. Щодо загальних засад оподаткування в Україні: автореф. дис.канд. юр. наук // О. В. Титова; ІЕПД НАН України. — Донецьк, 2012. — 15 с.
2. Податковий кодекс України № 2755-VI від 2 грудня 2010 р. // Офіційний вісник України. — 2010. — № 92. — С. 32-48.
3. Налогообложение: теории, проблемы, решения / Под. ред. В.П. Вишневого. — Донецк: ДНТУ, 2006. — 504 с.